

Bez domu, bez ojczyzny

5 grudnia 2011

Izraelski Komitet Przeciwko Wyburzaniu Domów (The Israeli Committee Against House Demolitions – ICAHD) złożył skargę do Specjalnych Sprawozdawców ONZ – twierdząc, że polityka Izraela wobec Jerozolimy Wschodniej łamie prawo międzynarodowe i może nosić znamiona zbrodni wojennej.

Na konferencji prasowej, która odbyła się 31 października członkowie ICAHD-u udostępniłi najnowszy raport na temat bezprawnych izraelskich działań w Jerozolimie Wschodniej, zatytułowany „Bez domu, bez ojczyzny: Nowe ramy badania praktyki administracyjnego wyburzania domów w Jerozolimie Wschodniej”.

Tego samego dnia pracownicy Izraelskiego Komitetu Przeciwko Wyburzaniu Domów złożyli trzy skargi: do Specjalnego Sprawozdawcy ONZ ds. uchodźców wewnętrznych, Specjalnego Sprawozdawcy ONZ ds. odpowiednich warunków mieszkalnych oraz Specjalnego Sprawozdawcy ONZ ds. praw człowieka na Okupowanych Terytoriach Palestyńskich.

ICAHD zażądał wszczęcia dochodzenia w sprawie legalności izraelskiej polityki w Jerozolimie Wschodniej.

Podstawą złożonych do ONZ-u skarg jest raport stwierdzający, że Izrael dopuszcza się poważnych naruszeń prawa międzynarodowego w Jerozolimie Wschodniej. Raport napisany przez adwokatkę Emily Schaeffer pod redakcją adwokata Michaela Sfarda, analizuje szczegółowo izraelską politykę w Jerozolimie Wschodniej pod kątem międzynarodowego prawa humanitarnego oraz praw człowieka.

Według autorów raportu Izrael dopuszcza się rażących pogwałceń w.w. praw poprzez odmawianie Palestyńczykom prawa do odpowiednich warunków mieszkalnych, rozwoju i samostanowienia, jak również przez łamanie zakazu cofania pozwoleń na

zamieszkanie.

Co więcej, według autorów raportu wyburzanie palestyńskich domów w Jerozolimie Wschodniej stanowi w większości przypadków zbrodnię wojenną polegającą na niszczeniu mienia. Burząc domy, ograniczając możliwości legalnej budowy i odmawiając Palestyńczykom statusu stałych mieszkańców w Jerozolimie Wschodniej, Izrael wymusza proces migracji na podstawie przynależności etnicznej – co jest pogwałceniem prawa międzynarodowego oraz stanowić może zbrodnię wojenną.

Raport donosi także, że istnieją dowody na to, że polityka oraz działania stosowane przez Izrael we Wschodniej Jerozolimie mają na celu utrzymanie demograficznej równowagi miasta z większością żydowską – co jest motywem zabronionym w prawie międzynarodowym.

Izraelski Komitet Przeciwko Wyburzaniu Domów tworzy precedens, zwracając się do ONZ. Po raz pierwszy izraelska organizacja zawnioskowała o wszczęcie dochodzenia w sprawie działań Izraela.

„W poszukiwaniu sprawiedliwości apelujemy do społeczności międzynarodowej. Instytucje ONZ są lepiej wyposażone do zbadania i orzekania w sprawie polityki Izraela” – powiedział Itay Epshtain, z-ca dyrektora ICAHD-u na konferencji prasowej 31 października. „Niestety izraelski Sąd Najwyższy lekceważy prawa człowieka Palestyńczyków, a szczególnie ich prawo do odpowiednich, bezpiecznych i stałych warunków mieszkalnych, rozwoju oraz prawa do samostanowienia.”

Emily Schaeffer, autorka raportu, ostrzega o konsekwencjach izraelskich praktyk. „Izraelskie praktyki stosowane w Jerozolimie Wschodniej uruchomiły proces wypierania Palestyńczyków z miasta – proces, co do którego możemy spodziewać się jedynie intensyfikacji, jeżeli ta polityka i praktyki się nie zmienią.”

Pretekst dla wyburzania domów we Wschodniej Jerozolimie jest

wyłącznie administracyjny. Administracyjne wyburzenia polegają na burzeniu domów i budynków powstałych bez zgody władz izraelskich.

Chociaż Palestyńczycy stanowią około 30% ludności Jerozolimy, tereny przez nich zamieszkiwane obejmują jedynie 9% powierzchni miasta. Państwo Izrael forsuje politykę dążącą do stanu, w którym żydowska populacja Jerozolimy stanowić będzie 70% większość, przy jednoczesnym utrzymaniu ludności palestyńskiej na poziomie 30%.

Aby utrzymać te proporcje etniczne, izraelski rząd zastosował wobec Palestyńczyków zamieszkujących Jerozolimę Wschodnią politykę dyskryminacji. Jednym z wyrazów tej polityki jest niezwykle trudność planowania i budowania nowych domów. Wnioski o przekwalifikowanie terenów oraz zwiększenie gęstości zabudowy są regularnie odrzucane – wraz z wnioskami o budowę na małych terenach przeznaczonych pod zabudowę mieszkalną. Z tego powodu Palestyńczycy nie mają możliwości zgodnego z prawem zaspokajania potrzeb mieszkaniowych swojej rosnącej populacji.

Palestyńczycy mieszkający w Jerozolimie Wschodniej posiadają status tzw stałych rezydentów (prawo stałego pobytu), który jednak mogą utracić, jeżeli nie będą mieszkać tam na stałe. Z tego powodu robią wszystko aby pozostać w mieście, ale polityka administracyjna Izraela wznosi przed nimi biurokratyczny mur, sprawiający, że legalna budowa domów jest dla Palestyńczyków niemal niemożliwością.

Taka polityka pozostawia Palestyńczykom tylko dwie opcje: pozostanie w Jerozolimie Wschodniej, budowanie bez pozwoleń i ryzykowanie wyburzenia, i przymusowego wyrzucenia ze swoich domów lub opuszczenie tego terenu wiążące się z możliwością utraty statusu mieszkańca, co pociąga za sobą pozbawienie prawa powrotu do własnych domów.

Kiedy Palestyńczykom odbiera się status mieszkańców, zostają

pozbawieni obywatelstwa oraz miejsca zamieszkania. Stanowi to naruszenie ich prawa do samostanowienia, a także prawa do obywatelstwa, miejsca zamieszkania oraz narodowości zapewnionych przez międzynarodowe prawa człowieka. Takie przymusowe deportacje w oparciu o przynależność etniczną naruszają prawo międzynarodowe i mogą stanowić zbrodnię wojenną w świetle międzynarodowego prawa humanitarnego.

Burzenie domów samo w sobie jest pogwałceniem prawa Palestyńczyków do odpowiednich warunków mieszkalnych. Wyburzenia wiążą się dla ich ofiar z poważnymi skutkami: rodziny, których domy ulegają zniszczeniu nie otrzymują alternatywnych mieszkań ani rekompensat. Znaczna ich liczba po tym, jak ich domy zostają wyburzone, spędza wiele miesięcy w prowizorycznych namiotach lub na ulicy. Oprócz utraty wartości swoich domów i zniszczonego mienia od właścicieli wymagane jest uiszczanie ogromnych grzywien w wysokości dziesiątek tysięcy szekli.

Od roku 1967 Izrael zburzył ponad 2 000 domów we Wschodniej Jerozolimie. W latach 2000 – 2011 zniszczono 771 domów. Liczba nakazów wyburzenia domów na tym terenie wynosi aktualnie około 1500.

Aby ściągnąć raport ICAHD „Bez domu, bez ojczyzny: Nowe ramy badania praktyki administracyjnego wyburzania domów w Jerozolimie Wschodniej” kliknij [TUTAJ](#).

Tłumaczenie: Zuzanna Gillner

Źródło oryginalne: Izraelski Komitet Przeciwko Wyburzeniom Domów (ICAHD)

Źródło polskie: [Kampania Solidarności z Palestyną](#)